UN VITEAZ PE NUME GREUCEANU, CUNOSCUT PENTRU PALOȘUL DE CARE ERA NEDESPĂRȚIT, AUZIND DE PORUNCA ÎMPĂRATULUI ROȘU S-A ÎNFĂȚIȘAT ÎNAINTEA LUI ȘI I-A ZIS:

— MĂRIA TA, VOIESC SĂ DUC LA BUN SFÂRȘIT SLUJBA DE A SCOATE SOARELE ȘI LUNA DE LA ZMEU!

— DOMNUL FIE CU TINE! I-A ZIS ÎMPĂRATUL.

DUPĂ CE S-AU ÎNVOIT, GREUCEANU A PLECAT LUÂND CU EL ȘI PE FRATELE SĂU.

ÎN TIMPUL ACESTA A TRECUT PE DEASUPRA LOR UN CORB. CÂND L-A VĂZUT, ZMEUL I-A ZIS:

— CORBULE, PASĂRE CERNITĂ, ADU-MI UN CIOC DE APĂ SĂ-MI MAI POTOLESC SETEA!

ATUNCI, A ZIS ŞI GREUCEANU:

— CORBULE, ADU-MI UN CIOC DE APĂ DULCE, CĂ ŢI-OI DA DE MÂNCARE UN LEŞ DE ZMEU!

AUZIND CORBUL ACESTE CUVINTE, I-A ADUS VOINICULUI UN CIOC DE APĂ DULCE.